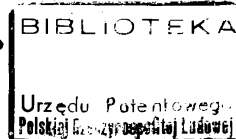

25 września 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

B286 13/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 8550.

Kl. 80 a 35.

Johan van Item
(Brema, Niemcy).

Dźwignica do przenoszenia cegieł.

Zgłoszono 5 lipca 1927 r.

Udzielono 5 marca 1928 r.

Pierwszeństwo: 30 listopada 1926 r. (Niemcy).

Znany jest sposób przeróbki świeżo prasowanych lub ubijanych cegieł żuźlowych, odznaczający się tem, że przez odpowiednie ułożenie cegieł zyskuje się znacznie na miejscu, a przez zastosowanie odpowiednich urządzeń transportowych zyskuje się na robociźnie.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest dalsze ulepszenie wymienionych sposobów i rozszerzenie zakresu ich zastosowania.

Okazało się potrzebnem przechowywanie i przenoszenie dostatecznie stwardniałych cegieł bez jakiegokolwiek podkładu, na który używano dotąd wielką ilość desek, co wymagało wielkich kosztów. W pewnych wypadkach deski nie nadają się jako podkłady, albo wogóle podkłady są

niepożądane, jak np. w takich wypadkach, w których cegły żuźlowe, wapienno-piaskowe lub zwykłe mają być impregnowane, bo wtedy podkład zajmuje w kotle do impregnowania wiele miejsca i cegły przylepiają się do podkładu. Przedmiot wynalazku niniejszego ma przedewszystkiem tę zaletę, że unika się kosztownego przenoszenia i wielokrotnego przekładania ręcznego cegieł. Dotychczas trzeba było np. przy impregnowaniu wkładać cegły ręcznie do kotła, a potem znowu pojedynczo je wyjmować i składać na jakiś przenośnik, z którego trzeba je było zdejmować znowu ręcznie. Ładowanie do wozów i wagonów odbywało się również ręcznie.

W myśl wynalazku niniejszego układa się cegły wyjęte z prasy względnie z pieca

w stos luźny lub zbity (fig. 2 lub 3) i w tym stanie przenosi się do składu, do ładowni lub na miejsce dalszej przeróbki (np. kocioł do impregnowania). Kształt stosu cegieł uwidocznił na fig. 2 i 3. Stos taki układa się w taki sposób, że w dolnej warstwie cegły przylegają do siebie szczelnie, podczas gdy w wyższych warstwach cegły są ułożone szczelnie lub z odstępami zależnie od celu i życzenia. Górna warstwa jest krótsza, aby ramiona dźwigni mogły przejść pod stos cegieł położony na dolnym stosie, gdyż stosy te układa się jeden na drugim (fig. 3).

Dźwignica do przenoszenia opisanych stosów cegieł jest wykonana w postaci windy samochodowej, która może służyć do przenoszenia nie tylko stosów cegieł, ułożonych według fig. 2 i 3, lecz także cegieł ułożonych na podkładzie.

W tym ostatnim wypadku, w którym (fig. 1) dźwignica działa tylko jako szczypce dźwigowe, trzeba zapobiec zbyt silnemu naciskowi na podkład, który mógłby się wyginać i pękać, podczas gdy w innych wypadkach (fig. 2) dolna warstwa cegieł musi być silnie ściśnięta, aby się nie rozpadła.

Na fig. 1, 2 i 3 przedstawiono przykład wykonania przedmiotu wynalazku.

Fig. 1 przedstawia w widoku z przodu dźwignicę do podnoszenia stosu cegieł z podłożem; fig. 2 — dźwignię do podnoszenia stosu cegieł bez podłoża; fig. 3 — sposób ustawiania stosów cegieł.

Do podnoszenia szczypiec dźwigni służy bęben *b*. Szczypce składają się z dolnych ramion *c* i z górnych ramion *d*; zapomocą cięgła *e* i pomocniczego bębna *f* utrzymuje się szczypce w stanie otwartym. Kłosek zaporowy *a* ogranicza ruch górnych

ramion *d* szczypiec, przyczem jego wymiary są w ten sposób dobrane, żeby dolne ramiona *c* szczypiec nie zaciskały się zbyt mocno na podłożu *g*. Kłosek *a* jest przymocowany zapomocą sworzni *h* tak, że w razie potrzeby można go zdjąć albo obrócić o 180°.

Otwieranie szczypiec odbywa się w następujący sposób: naprzód przestawia się cięgło *e* zapomocą bębna *f*, poczem przytrzymuje się je zapomocą hamulca i opuszcza się dolny krążek obracając bęben *b*; wskutek opadania dolnego krążka dolne ramiona szczypiec odchylają się nazewnątrz tak, jak pokazano na rysunku liniami przerywanymi (kreska-punkt). Szczypce można też podnieść w stanie otwartym obracając jednocześnie bęben *b* i bęben *f*.

Jeżeli szczypce mają działać jako szczypce samochodowe (fig. 2), to trzeba kłosek *a* usunąć (fig. 2) lub obrócić o 180°; gdy wtedy szczypce podciąga się w górę, to zaciskają one się na dolnej warstwie cegieł.

Zastrzeżenie patentowe.

Dźwignica do przenoszenia cegieł, znamienna tem, że zastosowano do niej znane szczypce podnośnikowe i chwytowe, składające się z dolnych ramion (*c*) i górnych (*d*), przyczem jeżeli dźwignica ma służyć do przenoszenia cegieł ułożonych na podkładzie, to ruch dolnych ramion szczypiec ograniczony jest np. zapomocą kłosa zaporowego (*a*).

Johan van I t e m.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

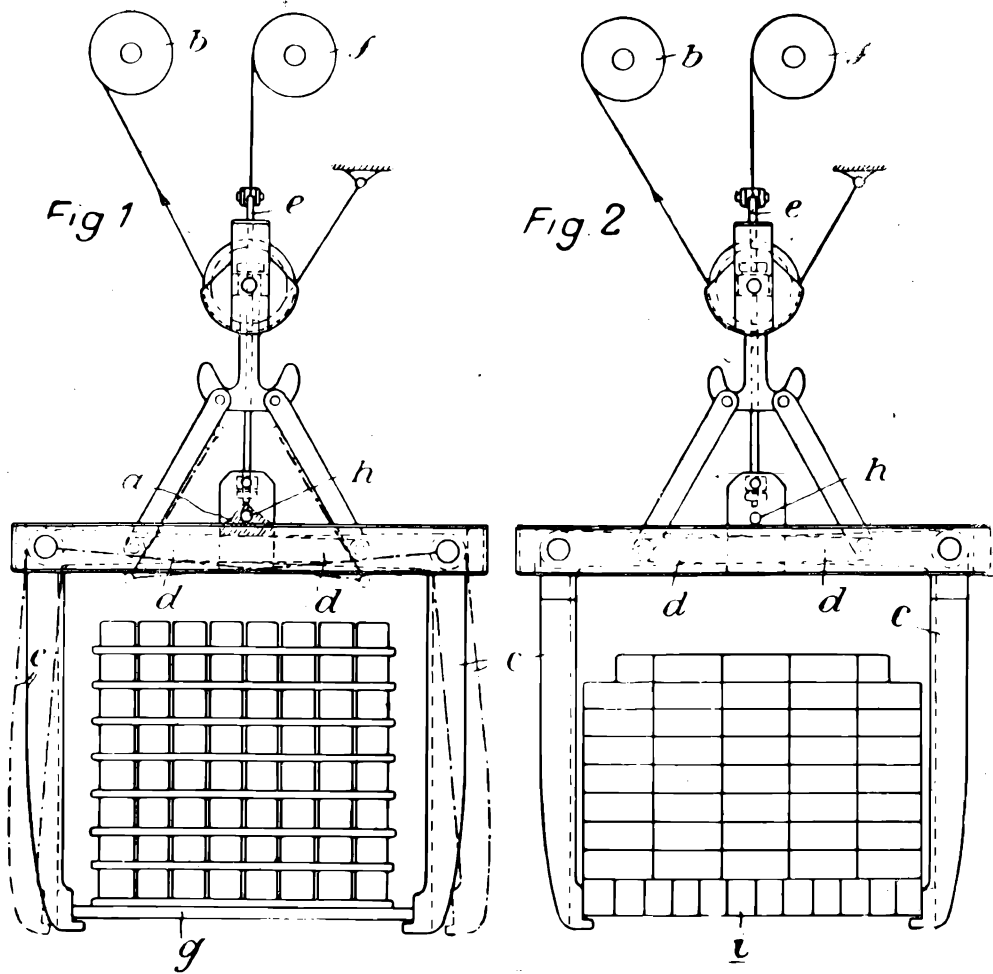

Fig 3

